

[Kim Behnke]

er det ikke 5.000 flere i arbejde, så er det 5.000 færre.

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Til hr. Jes Lunde, som talte om kapitalismen: Jeg vil gerne sige, at det danske og de fleste af de vesteuropæiske konservative partier ikke fører kapitalistisk politik. Hvis hr. Jes Lunde mener det rene kapitalistiske system, er jeg enig med hr. Jes Lunde i, at det lige så vel som det socialistiske og det kommunistiske system er udeligt. Men det er heller ikke den politik, vi har ført i Danmark, tværtimod. Det er en god, sund konservativ politik med nogle gode grundelementer og med stærkt socialt sigte. Det sidste vil jeg gerne understrege meget stærkt, og det er bl.a. baggrunden for – lad dette også være et svar til hr. Kim Behnke, der graver i disse ting bare på en anden vis – at vi har nogle gode resultater i Danmark.

Hvis jeg sagde det med udlandsgælden, er det klart, at det er forkert. Det er statsgælden, og jeg tror godt, hr. Kim Behnke vidste, at det var det, jeg mente, men o.k., jeg retter den fejl.

Jeg vil også sige til hr. Kim Behnke, at når disse tal ikke udvikler sig helt, som vi kunne ønske os det, selv om vi gør de tiltag, vi også gør i denne finanslov, er det bl.a. på grund af, at vi også på det store sociale område virkelig gør en indsats. Det mener vi konservative er et vigtigt element i vores politik, og det ønsker vi at fastholde så godt og så længe, vi kan.

Jeg husker tilbage i tiden, da en del partier herinde vedtog et godt socialt system. Vi kan altid diskutere, om der er nogle fejl, om der er nogle urimeligheder, og så se at få dem rettet, men det er et godt system. Det er ikke et billigt system, og Danmark er et af de bedste lande at leve i. Sådan kunne jeg blive ved at nævne en lang række andre ting.

Svend Heiselberg (V):

Finanslovsforliget betyder fremme af offentlige investeringer og styrkelse af erhvervsudvikling og boligpolitik, men besparelserne på overførselsindkomsterne, en dagpengereform med sænkning af skatte trykket og fuld frigivelse af investeringsfonds fik vi ikke igen.

Det kan næppe sandsynliggøres, når vi har vedtaget finansloven for 1993, at Folketinget

ikke har været i julehumør. Vi vil have vedtaget fremrykningen af en lang række offentlige investeringer; vi vil have vedtaget en række foranstaltninger til fremme af erhvervsinvesteringer, ligesom der er sket en styrkelse af erhvervs- og uddannelsespolitikken, og boligpolitikken vil have fået et betydeligt løft.

Det skal ikke skjules, at regeringen gerne havde set besparelser på overførselsindkomsterne, sådan som vi også foreslog det, og vi beklager, at vi ikke i forbindelse med finansloven fik en aftale om en dagpengereform, således at det økonomiske grundlag for en sænkning af de direkte og indirekte skatter kunne være til stede.

I Venstre vil vi ikke skjule, at vi er betænkelige ved en tendens til et årligt stigende underskud på de samlede offentlige budgetter, et underskud, der i dag vurderes til 44 mia. kr. i 1993, og vi skal vel ikke blive helt overrasket, hvis det går så galt, at det bliver større. Et underskud på 44 mia. kr. betyder, at statens gæld forøges med 4,5 mia. kr. Renten af 44 mia. kr. er ca. 4,5 mia. kr. årligt. Det vil sige, at underskuddet i 1993 vil forøge statens udgifter med 4,5 mia. kr. årligt i mange år frem.

I Venstre er vi af den opfattelse, at det er pinende nødvendigt med en stram økonomisk politik. Det må vel også siges, at hvis det ikke havde været regeringens politik siden 1982 og vi ikke til dels havde fastholdt den, ville Danmark have befundet sig i en økonomisk katastrofal situation, og det er den situation, vi vil advare imod.

Men lad os glæde os over, at 27 års uafbrudt underskud på betalingsbalancen er forvandlet til et årligt stigende overskud, og at vi er gået fra højinflations til lavinflations og er begyndt at indrette os herefter, hvilket jo til fulde har belønnet danskerne. På trods af den valutauro, som i de sidste måneder har hærget Europa, har Danmark kunnet klare at fastholde kronens værdi. Havde vi ligget under for det politiske pres, vi ofte er ude for, ville vi ikke have klaret valutauroen i Europa uden kronetilpasning. Jeg behøver næppe at minde om begivenheden i EMS'en m.v. her i efteråret, hvor både den svenske og den norske krone samt den finske mark flyder eller i realiteten er nedskrevet ligesom den italienske og portugisiske valuta.